

Iglesias pressiona Pedro Sánchez

El líder de Podem accepta no ser al govern per facilitar la investidura

ERC i Junts per Catalunya, pendents d'aquest duel per acabar de decidir el vot

GRUP XANDRE

REHABILITACIÓ DE FINQUES
Des del 1991

Príncep de Bergara, 2-12, 2n 1a
08912 BADALONA (Barcelona)
Tel. 933 336 093 · info@xandre.cat
www.xandre.cat

EL PUNT AVUI+ 1,50€

DISSABTE • 20 de juliol del 2019. Any XLIV. Núm. 15064 - AVUI / Any XLI. Núm. 13934 - EL PUNT

Colau i Buch pacten més policia al carrer

FET • Es reforcen les dotacions policials i es reobren comissaries a la plaça Catalunya i a Sants

FUTUR • Ajuntament i govern reclamen canvis legislatius per lluitar contra els reincidents

La reunió de la junta de seguretat de Barcelona, amb Colau i Buch ■ JOSEP LOSADA

El Parlament investigarà la violència de l'1-O

La proposta de la CUP rebrà el suport de JxCat, Esquerra i els comuns

Frenkie de Jong

“En el futbol sempre has de ser valent, no jugar amb por”

El migcampista elogia la feina de Busquets en una entrevista a L'Esportiu

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS
ALCALDE DE MOLINS DE REI

Xavi Paz

“Jo no soc 155”

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Benvinguts al sí perquè sí

Faltava el menyspreu amb què aquest divendres la ministra Celaá, des de La Moncloa, ha descartat donar cap explicació sobre les relacions –gairebé laborals– entre l'imam de Ripoll i els serveis secrets espanyols. “No estem en aquest tema”, ha dit la portaveu del govern espanyol mentre despatxava, displicentment, els periodistes (catalans) que preguntaven per un escàndol que en qualsevol país mínimament democràtic hauria fet caure el govern. No hi haurà cap comissió d'investigació al Congrés dels Diputats i els responsables de la seguretat de l'Estat continuaran negant-se a comparèixer davant del Parlament de Catalunya. Aquest menysteniment per un atemptat tan traumàtic com el del 17-A va en la línia del règim: no se'n parla enlloc, no se n'escriu ni una ratlla, no es reconeix cap responsabilitat... La societat catalana està sola contra l'estat a qui paga els impostos i, també, contra un sindicat de mitjans de comunicació

L'agressivitat de les elits madrilenyes és tan gran que ja ni tan sols accepten el retorn al peix al cove

que menteix coordinadament i pacta un silenci absolut quan consideren que és perillós que la ciutadania conegui la veritat. L'agressivitat de les elits madrilenyes és tan gran que ja ni tan sols accepten el retorn al peix al cove com a sistema de relació amb els partits catalans. Pedro Sánchez pretén que ERC i JxCat el votin sense cap mena de negociació ni concessió. Encara més, el candidat socialista posa com a condició a Podemos per pactar que abjuri del seu programa polític i que Pablo Iglesias es declari disposat a acceptar sense reserves qualsevol sentència. Això, i que digui, públicament, que el lloc adequat per als presos independentistes és un centre penitenciari i que, a més, si se'ls demana s'afegiran a una nova suspensió de l'autogovern català, via 155.

O sigui que hem entrat en l'època del cove sense peix. El líder del PSOE dona per suposat que els diputats catalans li donaran suport, encara que exhibeixi la màxima desconsideració per als seus partits i per als ciutadans que els van votar. Benvinguts al sí perquè sí.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Camus a la Provença

Arribo a Lormarin (en francès Lourmarin), un poblet de l'interior de la Provença del qual no havia sentit parlar mai, o no me'n recordava. És lluny de tot. A una hora o més d'Ais o d'Arles per carreteres que són antics camins de carro asfaltats, És un poble boniquet. El turisme se l'ha fet seu, i jo soc un turista entre tants. La profusió del nom d'Albert Camus em posa en alerta. Després de rebre el Nobel de literatura el 1957, Camus es va comprar una casa a Lormarin amb el propòsit de viure-hi, allunyat, molt allunyat, de París i els seus cenacles. Ja feia anys que havia renyit amb Jean-Paul Sartre. Als matins anava a la placeta del poble, eixamplament d'una riera. Comprava el diari en una botiga que ara és una gelateria i el llegia en una de les tauletes del bar del costat, que encara hi és, i hi prenc un cafè. La gent del poble anomenava aquell *pied-noir* de cara blanquíssima “l'home que llegeix el diari”. Després parlava de futbol amb clients del bar. Va viure a Lormarin un any i pocs mesos. Si es va comprar la casa el novembre de 1958, el gener de 1960 es va

“El premi Nobel es va comprar una casa a Lormarin, molt lluny de París

morir d'un accident de cotxe, als 46 anys, quan anava a París. Algú li havia aconsellat d'agafar el tren. Quan va haver adquirit la casa va trucar a la seva mare a Algèria perquè anés a viure amb ell. La mare, Caterina Sintes Cardona, amb orígens a Sant Lluís de Menorca, s'hi va resistir. “Ja la convenceré”, diu que va dir el fill. No hi va ser a temps. La mare, analfabeta, no havia estat mai gaire bé del cap. Ell l'estimava amb deliri. Després de l'accident es va trobar a la casa de Lormarin el manuscrit *El primer home*, un llibre mig memorialístic que va restar inconclús. “A tu, mare, que no el podràs llegir”,

deia la dedicatòria. Anys abans un periodista havia demanat a Camus l'opinió sobre l'alliberament d'Algèria, el país on havia nascut. Es va manifestar en contra del terrorisme, que podia afectar indiscriminadament, també, la seva família. “Abans la meua mare que la llibertat” va ser la frase que, treta de context perquè era molt més llarga i matisada, li va valer crítiques a París.

El van enterrar al cementiri de Lormarin. M'havien dit que la tomba no està gaire cuidada, però la comprovació deixa curta la valoració. Un arbre entre herbes creix en el punt on el Nobel ha de tenir el cap i el pit. És un balandre, ple de flors vermelles al mes de juliol, quan les treu. Som a França: el país que més monuments aixeca als fills il·lustres. Existencialisme? Absurdisme? Potser la descua de la tomba té un significat. Estranger?

Entre el nucli urbà i el cementiri de Lormarin hi ha un castell. Avui al vespre s'hi celebra un concert de piano. Un xinès toca peces de Chopin, Schubert, Mozart... En sortim satisfets. No hi ha poble turístic sense actes culturals que allegerin les nits d'estiu.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/7gxu6i>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

Qui estima la seua llengua

En l'edició d'ahir del nostre –del seu– diari, el company Guillem Vidal entrevistava Tesa. No sé si la coneixen, però Tesa és una rapera de la Ribera Baixa que està fent parlar, musicalment, molt. I a sobre ha aconseguit fer rapejar el gran Vicent Torrent d'Al Tall en un dels seus treballs titulat *Qui estima la seua llengua*. Un cant a la lluita per la supervivència lingüística. És una cançó de reivindicació però d'esperança: “una mà en l'aire per a qui estima el valencià, una mà en l'aire i en l'altra una destal”, diu Tesa. “Dos i dos són quatre, qui ens ho hauria de dir? La nostra llengua és viva igual ara com ahir, ningú podrà esborrar-la, que per això estem ací. I seguiran parlant-la els fills dels nostres fills”, respon el mestre Torrent. Perdonin, però de vegades tinc la sensació que els principatins ens mirem massa el melic. I hauríem de prendre exemple de la cultura de

“Els principatins ens mirem massa el melic. La cultura de resistència d'altres parts del país és un exemple a seguir

resistència d'altres parts del país. El català que es parla al sud del país, que no és altre que el valencià que parlem al nord, està en setge permanent. A desenes de milers de famílies se'ls impedeix cada any encara avui escolaritzar els fills en valencià. Han tingut un govern catalanofòbic durant dècades. I malgrat tot, hi ha una munió de gent

que no es resigna. Reivindiquen Joan Fuster, Vicent Andrés Estellés o Enric Valor. I sorgeixen grups musicals tan importants com Obrint Pas, Zoo, Pupilles o la mateixa Tesa, que arrossegueuen milers de joves. Es recrea la cultura popular amb Pep Gimeno Botifarra i s'agafa el testimoni d'Al Tall o Miquel Gil. Actuant al nord, aquest cap de setmana a l'Acampada Jove de Montblanc davant desenes de milers de joves lluitadors en un cartell impressionant de grups que canten en català. I al sud, el cap de setmana vinent a l'Aplec del Ports. No tinc clar que tothom al Principat entengui en profunditat què significa tot això. Perquè els estudis són imprescindibles, i que la situació del català no és per tirar coets és evident. Però més enllà de la necessària tasca de les administracions, la llengua depèn de tots i cadascú de nosaltres. Consciència i acció. I com deia Fuster: “O ara o mai.”

De reüll

Maria Palau

MNAC 2029

Rescato unes declaracions que va fer l'arquitecta italiana Gae Aulenti el 2004, en ple entusiasme per la inauguració de l'última fase de la reforma del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), que ella va capitanear: “El més extraordinari d'aquest museu és que les obres hagin durat divuit anys.” Aulenti ho deia amb ironia, és clar, mentre recordava que en la seva llarga trajectòria s'havia hagut de barallar amb projectes tant o més complexos, com ara la reconversió de l'estació de trens parisenca d'Orsay en el Museu

Les obres de reforma del museu van durar 18 anys minuts de desgràcies

d'Orsay, però que, en canvi, li va costar set anys realitzar-lo. L'arquitecta va haver de tenir molta paciència per transformar el Palau Nacional en l'actual MNAC (no cal insistir en les seves llums i ombres, inclosa la patètica idea de fer un llac artificial dins de la Sala Oval). Tot i que les autoritats polítiques no es

cansaven de proclamar que era la institució artística més important de la ciutat i del país, el temps d'espera, 18 anys minuts de desgràcies diverses, va demostrar que no era una operació tan prioritària, ni de bon tros. Quinze anys després que s'aconseguís culminar, el museu vol afrontar la seva expansió al pavelló Victòria Eugènia i l'experiència el fa ser, no direm que pessimista per no cridar el mal temps, però sí prudent. Ha marcat l'any 2029 com a data límit. Que no ens haguem de tornar a sentir a dir que som *extraordinaris* en desídia cultural.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Pedro Sánchez

En direcció contrària

A dos dies del debat d'investidura es continua comportant com si hagués guanyat les eleccions per majoria absoluta. Els gestos que transcendeixen fan pensar que treballa precisament per no obtenir els suports que necessita per ser investit president.

PRESIDENT DE PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Òscar Escuder

Toc d'atenció

L'estudi elaborat per la Plataforma per la Llengua ens fa un seriós toc d'alerta respecte de l'estat de salut del català. L'informe revela que cau en picat l'ús de la llengua entre els joves quan arriben a secundària. Per actuar sempre cal tenir abans un bon diagnòstic.

CANTANT

Sharleen Spiteri

30è aniversari de Texas

Dins la gira commemorativa del 30è aniversari del debut del grup de Glasgow, Texas farà avui el seu únic concert a Catalunya, a la Ciutatella de Roses (Alt Empordà). En una entrevista a aquest diari, la cantant escocesa es lamenta del Brexit, procés que considera una autèntica vergonya.

EDITORIAL

Cap a una investidura fallida?

La taquicàrdica conclusió de les negociacions per a la investidura de Pedro Sánchez com a president del govern espanyol avança amb la incertesa sobre les autèntiques intencions del candidat i amb una inexplicable tendència a menystenir les forces amb les quals se suposa que vol pactar. Pel que fa als partits sobiranistes catalans, el líder del PSOE no ha fet cap gest positiu que els animi a facilitar-li el camí cap a La Moncloa. Al contrari: quan Sánchez acusa el líder d'Unides Podem, Pablo Iglesias, d'atemptar contra la democràcia per la seva defensa del dret a decidir es tanca encara més portes.

Pel que fa a la formació morada, Sánchez actua com si gaudís d'una majoria absoluta que li permetés imposar el guió i triar tots els ministres. Fins i tot es permet la ingerència d'intentar decidir quins haurien de ser els candidats d'Unides Podem a entrar al Consell de Ministres, vetant noms –com el del mateix Iglesias, que ara ha cedit– amb l'argument ridícul que cal evitar bicefàlies. Justament l'essència d'un govern de coalició és la cohabitació de lideratges i la capacitat de fer-hi orbitar programes comuns; Sánchez no hauria d'oblidar-ho, ni tampoc pretendre que ho oblidin els votants. L'escenari d'una investidura fallida per a la setmana vinent, amb la negativa d'Unides Podem i amb la indecisió d'ERC i de JxCat, ens conduiria a una segona fase de negociacions que acabaria forçosament el setembre. I a ningú se li escapa que amb una sentència del Tribunal Suprem condemnatòria dels presos polítics els socialistes ho tindrien encara més complicat per seduir republicans i postconvergens. És clar que potser el primer que ho tingui clar és el mateix Sánchez i que la repetició d'eleccions sigui el seu objectiu real.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Es rendeix

El jutge Llarena renuncia a extradir Puigdemont només per malversació i, a més, retira les euroordres contra la resta de consellers a l'exili.

10
anys

Obra social

Les fusions reduiran l'obra social de les caixes. La unió de les de Sabadell, Terrassa i Manlleu afectarà els seus projectes.

20
anys

Acord a les Balears

L'entesa entre progressistes i nacionalistes tanca l'era del Partit Popular al govern de les Balears. Tots els firmants qualifiquen el pacte d'"històric".

Full de ruta

Toni Brosa

La doctrina dels botxins

El jutjat d'instrucció 7 de Martorell ha arxivat les denúncies contra els 9 professors de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca acusats per la fiscalia d'"humiliar" els alumnes que són fills de guàrdies civils l'endemà de l'1-O. Sis ja estaven arxivades, cinc d'aquestes estan pendents de recurs i les tres últimes han estat arxivades fa una setmana. La notícia desmenteix tota quanta teoria es va formular amb tota la mala intenció que siguin capaçs d'imaginar dies després del referèndum de l'1-O. Les denúncies de les famílies dels nens no tenien fonament, les notícies i opinions pseudoperiodístiques generades els dies següents eren part del judici sumaríssim i linxament dels professors, ergo, de l'institut, ergo del sistema educatiu a Catalunya, ergo del govern sobiranista, ergo de l'independentisme català. I entre els botxins, a més de l'exèrcit de periodistes, diaris i cadenes de ràdio i televisió, un diputat del Congrés i aspirant a governar Espanya com Albert Rivera, que va fer un tuit ple de

Els professors de l'INS El Palau són innocents i els botxins que els van jutjar, sentenciar i linxar són gent tòxica, mala gent

mentida, manipulació i maldat, per difondre i viralitzar les fotografies de sis dels professors acusats amb un text que deia: "Los maestros separatistas que señalaron públicamente a hijos de Guardia Civil en Cataluña. La fiscalia les investiga por delitos de odio, pero el Gobierno de España dice que no les abrirá expediente. Con cobardía nunca se vence al nacionalismo." És un invent que els docents fossin separatistes; és mentida que senyalesin els fills de guàrdies civils; el govern espanyol no els va obrir expedient no per covardia, sinó per respectar els seus drets, inclòs el de ser innocents fins que no es demostrés el contrari, i ara sabem també que el delictes d'odi, que Rivera ja donava per descomptat, ha estat desestimat pel jutge. La teoria de l'adoctrinament i el sectarisme a l'escola i la del separatisme pervers i criminal salten per l'aire. I, òbviament, també la responsabilitat penal dels professors, però a ells ningú no els tornarà l'any i mig de calvari judicial, personal i professional. I tots aquells que van acusar, jutjar i sentenciar i ara callen, han demostrat el que són, males persones i gent que, des de la política o des dels mitjans, és tòxica per a la societat.

Tribuna

Jordi Solà Coll. Escriptor

Independència i realitat

Si Catalunya no és ara mateix un estat independent no és tan sols per la repressió brutal que exerceix l'Estat espanyol sobre nosaltres. Si Catalunya no és ara mateix un territori on hi ha un litigi amb la secessió en el centre és perquè l'octubre de l'any 2017 vàrem malbaratar una oportunitat històrica. Malbaratada aquesta –aleshores sí– s'instaurà un règim repressor que, fins ara, cal dir, ha mostrat una efectivitat notable. Una efectivitat directament proporcional a la nostra capacitat de resignar-se, tan humana com inútil. Perquè, al capdavant, no era pas la independència, sinó l'hegemonia, allò que en veritat els partits cercaven amb anhèl. L'hegemonia pel poder, i no la llibertat de la nació i la seva concreció en un estat lliure. Tanmateix, les formes prou que es van guardar en el període entre 2012 i 2017. Emperò, en l'actualitat els partits sobiranistes han renunciat *de facto* a la bella i noble idea d'independentitzar-se i malden –no saben pas com fer-ho– per marcar aquella llavor que el poble va plantar en els polítics. I el poble va creu-

re, i vàrem fer camí plegats. A empenyes i rodolons. Amb totes aquelles dilacions –9-N– imprescindibles a fi de retardar allò que ningú podia ja aturar. O sí. Car entre els uns i els altres –i ja no saps qui són els uns i qui són els altres– l'envit de l'1 d'octubre s'ha convertit en un embat impossible de resoldre amb l'estratagema actual. Perquè he de dir que les coses –tot és millorable– es van fer raonablement bé fins al dia del referèndum. Però ara resulta que "no estàvem preparats". Un argumentari que no encaixa bé amb la realitat. Perquè les institucions i l'economia catalanes són més fortes que les de Letònia o Eslovènia –joves estats independents–.

“L'octubre de l'any 2017 vàrem malbaratar una oportunitat històrica

O, ja posats a dir, que les de qualsevol altre estat postcolonial a l'època. Cerquen el nostre esgotament anímic i mental, i reclamen un diàleg impossible. Esgota escoltar els falsos arguments. D'aquí el pànic generalitzat en tots dos bàndols. La possibilitat d'independència és real, però ningú ho contempla ni ho desitja. Dit altrament, ningú vol passar el Rubicó. Defensar unes idees implica la voluntat de projectar-les amb un propòsit clar: llur materialització. La independència de Catalunya té una relació directa amb la llibertat i la democràcia. Per tant, i també, amb el benestar material i espiritual de la ciutadania. Si no, per què volem la secessió? Mai l'Estat negociarà aital premissa en cap sentit. És bo de perdre la innocència i deixar de "creure" de manera acrítica. Que quedi dit com cal: ara mateix existeixen les condicions materials per a un procés ordenat de secessió. És la independència un matís de voluntat. Entre el poder i el voler hi pot haver un abisme. El de l'hegemonia política, l'únic que ara sembla interessar als partits sobiranistes.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

No tot és ampliar la base

■ L'excusa d'ampliar la base frena la unitat i afavoreix la manca de consens entre els partits independentistes. No s'adonen que la societat està perplexa de tanta competitivitat inútil per erigir-se com el partit que lidera el procés, i la independència cada dia que passa s'allunya més i més del que tots els catalans desitgem. La culpa? Un problema endèmic que patim històricament: la desunió. Primer construir l'estadi, un cop construït ens barallarem tant com calgui. Per construir l'estadi ens urgeix la unitat, sense ella res serà possible. El greuge dels ajuntaments és d'una gravetat que no té nom, la de la diputació la conseqüència. Deixeu-vos de fer polítiques de partit com no sigui la de la suma de partits, ara és l'hora de pensar i lluitar pel país, que és la raó, l'única raó per la

qual val la pena lluitar.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

Quants anys? Vuitanta, cent...?

■ Afortunadament, no sabem els anys que viurem. Des que naixem som candidats a morir. Ens fa por? Ens fa por morir? Des que naixem hem d'estar angoixats per l'única cosa segura que té la vida (que és la mort)? Oi que no?

La vida l'hem d'aprendre a viure marcant-nos objectius? Hem de lluitar per aconseguir-los? Cal fer-ho per desenvolupar les nostres potencialitats? Cal mentalitzar-nos perquè la nostra vida serveixi per ajudar els altres, a qui ho necessita? Podem aportar alegria allà on hi ha tristesa?

En resum, cal que tinguem una actitud vital i amb esperit de lluita, siguin quines siguin les circumstàncies, positives i/o adverses, que se'ns puguin

presentar. Algú pot pensar que tot això és utòpic. Però cal que tinguem present que la nostra voluntat pot fer possible la utopia. La nostra voluntat i l'esforç per aconseguir-ho són els elements bàsics. Què ens pot ajudar a fer-ho possible? Menjar sense excessos. Fer regularment exercicis físics. Fer regularment exercicis intel·lectuals (exemple, jugar a escacs). Voluntat d'entendre els raonaments dels altres, per difícil que ens sigui. Voluntat d'ésser un element útil dins la societat. Dormir regularment un mínim de 7 hores. Sempre, però sobretot a partir dels 70 anys, aprendre noves habilitats manuals. Ser o no ser capaçs de seguir aquestes pautes no depèn pas de les pautes, depèn de la nostra voluntat d'aconseguir-ho. La voluntat és la que condiciona i activa les potencialitats del nostre cervell.

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

'Conversa amb Lluís Duch'

■ En aquest llibre d'Ignasi Moreta se'ns parla de Lluís Duch, singular monjo de Montserrat. La seva obra és molt extensa i abasta àmbits temàtics i disciplinaris molt diferents, com poden ser la religió, la política, la família, la ciutat, la vida quotidiana o la comunicació. Sobre la crisi del catolicisme –com afirma el mateix Duch– s'han escrit milers de pàgines i de fet continuem fent-nos les mateixes preguntes, ja que continuem sent éssers religiosos amb tot el que aquesta realitat comporta. El que ha canviat –i en aquest punt hi coincideixo plenament– són unes institucions religioses que ja no tenen la mateixa incidència entre nosaltres.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

La frase del dia

“No hi ha condicions per a l'entrada de Pablo Iglesias, i punt”

Isabel Celaá, PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL EN FUNCIONS

Tribuna

Josep Lluís Alay. Professor d'història de la Universitat de Barcelona

Plutoni a l'Himàlaia

El maig va tenir lloc a la part occidental de l'Himàlaia indi un accident de muntanya que va deixar vuit morts. La tragèdia va ser provocada per una allau a prop del pic Nanda Devi Est, que va soterrar tota l'expedició. Dies més tard, una unitat especialitzada de rescat de la Guàrdia Fronte­rera Indo-tibetana (ITBP) formada per soldats indis va aconseguir recuperar set cossos. La setmana passada el govern indi va fer públics els detalls de l'arriscada operació de rescat que ha fet reviure al país un incident d'espionatge d'alta muntanya que va tenir lloc fa més de cinquanta anys. La història es remunta al 1965, en plena guerra freda. Pequín acaba d'unir-se a la cursa nuclear després de realitzar amb èxit el seu primer assaig a la base de Lop Nor. Els nord-americans, nerviosos per l'entrada en escena de Mao, decideixen organitzar una enrevessada operació d'espionatge per monitoritzar ben a prop del terreny els avenços nuclears xinesos. La CIA planeja instal·lar un dispositiu de recepció i transmissió de senyals en algun dels cims més alts de l'Himàlaia propers a la frontera xinesa, des d'on creuen que tindran un horitzó net d'obstacles per interceptar senyals xinesos emesos des de les seves bases militars situades al Tibet recentment ocupat i al Xinjiang. El dispositiu d'escolta que la CIA volia instal·lar al sostre del món era, però, molt especial, ja que incloïa un generador nuclear farcit de plutoni radioactiu. Com era d'esperar, alguna cosa es va tòrcer. Avui, tots els arxius segueixen classificats.

DESPRÉS DE DESCARTAR DIVERSOS PICS com el mateix Everest, els nord-americans van decidir que l'Índia era el millor candidat a la regió –acabava de lliurar una guerra contra la Xina– i van proposar a Delhi dur a terme la missió secreta al Nanda Devi, amb 7.816 metres d'altitud i situat a pocs quilòme-

tres de la frontera tibetana. A més, el cim està perfectament aïllat per una corona de dotze pics que l'envolten i que fan més de 6.000 metres. L'interior de la corona es coneix com el Santuari, on trobem dos pics: el Nanda Devi i el Nanda Devi Est, que és més baix. La CIA havia trobat en el Nanda Devi la talaia perfecta per espiar la Xina.

LA CIA ES VA POSAR EN CONTACTE amb l'Intelligence Bureau, els serveis secrets indis. Van crear un equip de tres escaladors nord-americans i quatre d'indis; entre aquests darrers, el cap de l'expedició, el capità Kohli de la Guàrdia Fronte­rera Indo-tibetana i que acabava de pujar l'Everest feia pocs mesos tot esdevenint un dels herois de la nova Índia. La preparació de la missió es va dur a terme als Estats Units, on van ser traslladats els indis amb total discreció per entrenar-se al mont McKinley. El setembre de 1965 va començar l'expedició al Nanda Devi amb l'assistència de sis xerpes i una trentena de portadors bhòties de la regió. El dispositiu nuclear pesava 60 quilos en total. Es dividia en tres parts: el receptor-transmissor de senyals, una antena de dos metres i l'anomenat SNAP-19C. La part crítica era l'SNAP (System for Nuclear Auxiliary Power) era el generador nuclear que contenia set barres de plutoni 238 i potser també plutoni 239 –l'isòtop radioactiu que contenia el nucli de la bomba de Nagasaki– que actuaven com a bateria nuclear de tot el dispositiu. En total 5 quilos de substància altament tòxica i radioactiva amb una llarga vida mitjana d'un centenar d'anys. Els membres de l'expedició es barallaven per portar les barres de plutoni perquè “donaven molta escalfor”. Quan eren a punt de completar el cim una violenta tempesta de neu els va obligar a fer marxa enrere. Conscients que no ho podrien tornar a intentar, el cap de l'expedició va decidir amagar

allà mateix el dispositiu nuclear sota una roca a recer de la tempesta, per tornar-lo a buscar l'any següent i mirar d'instal·lar-lo a la primavera. El 1966 l'expedició hi va tornar, però el dispositiu nuclear amb els seus cinc quilos de plutoni radioactiu havia desaparegut, segurament arrossegat per una allau. La CIA i l'IB van organitzar diverses expedicions per trobar el material radioactiu però tot l'esforç va ser en va i el 1968 van decidir abandonar la recerca. El 1977 una revista nord-americana va fer pública la història i el primer ministre indi es va veure obligat a reconèixer el cas davant del seu Parlament, un any més tard, sense donar gaires detalls i mantenint tota la informació classificada. Per la banda americana, ni la CIA ni el govern dels EUA han reconegut mai l'existència de la missió. Només recentment, entre els telegrams publicats per Wikileaks s'hi pot trobar alguna nova informació.

FA UN ANY LES AUTORITATS diversos polítics indis van reobrir el cas davant del primer ministre indi, Narendra Modi, i amb el recent accident tothom torna a tenir el plutoni del Nanda Devi al cap. Temen que el dispositiu nuclear fos arrossegat fins la glacera que alimenta la font del riu Rishiganga, un dels tributaris del Ganges, que recorre tot el nord de l'Índia, on viuen 500 milions de persones. Amb el pas dels anys, el malmès dispositiu nuclear podria haver començat a vessar plutoni radioactiu al riu sagrat indi i les conseqüències podrien ser catastròfiques. Científics indis asseguren que existeix la tecnologia per localitzar una quantitat tan important de plutoni, però que ningú a Delhi se'n vol fer càrrec per la gran despesa que suposaria aquesta nova missió de recerca. Mentrestant, a la bomba de rellotgeria de l'Himàlaia encara li queden 50 anys de vida, però Washington segueix negant la seva existència.

De set en set

Lluís Muntada

Els herois (2)

Vaig tenir-la d'alumna a 1r de BUP ara fa més de vint anys. Es feia dir “Te”. Un dia li vaig preguntar per què? “Perquè he vist que, per viure, en

faria prou amb les lletres que comencen per te.” El perfil de la serra del Cadí transitava per la finestra de l'autobús escolar quan vaig demanar-li: “Què vols dir?!” T es va disparar: “Soc toixa, sense topalls, vinc del tronc torçat de Tànatos, i tinc tot el temps temprat de la Terra.” Després que hagués dit allò, el paisatge va continuar existint, a fora de l'autobús, com per afermar alguna estabilitat.

T passava “una mala època”. Atenta, tímida i educada, excel·lia en dibuix artístic, poesia i manualitats, i els seus companys deien que tocava molt bé el violoncel. Durant aquell curs venia a classe, però deixava tots els exàmens en blanc. Com a tutor seu, condicionat per la meua inexpertesa i per la pressió d'un sistema educatiu que s'autolegitimava a través d'alumnes lluminosos que haurien funcionat igual de bé sense el sistema educatiu, vaig haver d'entrevistar-me amb els pares de T, i d'advertir-los que si a la segona avaluació T mantenia aquella actitud, la junta d'avaluació la cominaria a plegar. Aquell curs jo impartia l'assignatura de literatura universal i vaig fer llegir *El vigilant en el camp de sègol*, de Salinger. Al segon trimestre, abans de plegar, T va continuar deixant en blanc tootes les preguntes dels exàmens. Excepte una: *Què és el que t'ha agradat més del llibre El vigilant en el camp de sègol?* Aquí T va contestar: “La pregunta que es fa Holden Caulfield: «On van els ànecs, a l'hivern, quan el llac està glaçat?»”

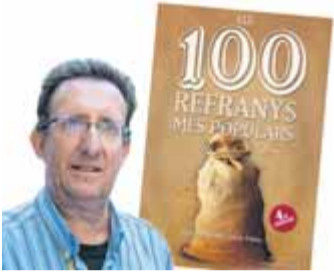
Quan dos anys més tard em van demanar si podia pronunciar unes paraules en el seu enterrament, vaig agafar aire, i vaig pujar a l'altar per recitar: “On van els ànecs, a l'hivern, quan el llac està glaçat?”

Sísif

Jordi Soler

El refrany

Els 100 refranys més populars

Els textos de la sèrie sobre refranys que publiquem diàriament formen part del llibre 'Els 100 refranys més populars', de Víctor Pàmies i Jordi Palou, editat per Cossetània Edicions.

Gat escaldat, de l'aigua tèbia fuig

La imatge del gat llepant-se, per tenir net i llis el pelatge, es contraposa a l'altra imatge del gat amb els pèls eriçats, espantat pel contacte amb l'aigua. Sempre hem sentit a dir que als gats no els agrada l'aigua. I aquest refrany ho corrobora. A partir d'aquest coneixement, que els gats temen l'aigua, el refrany remarca el valor de l'experiència i l'escarment: si t'has escaldat, siguis gat o no, fuges encara que l'aigua sigui tèbia. Encara que el refrany té més sentit amb l'aigua tèbia, i així ho recullen diverses variants, com ara *Gat escaldat aigua tèbia tem* o *Gat escaldat amb aigua tèbia en té prou*, hi ha ben diverses variants també amb aigua freda. Per exemple: *Gat escaldat d'aigua freda fuig* o *El gat escaldat, amb l'aigua freda en té prou*.

Ho podríem dir amb un altre proverbi? I tant!: *L'experiència aconsella la prudència*. O *Dels escarmentats en surten els avisats*. I es diu de qui ja està escarmentat.

Com ho diuen en altres llengües? En castellà, *Gato escaldado del agua fría huye* o *De los escarmentados nacen los avisados* (a l'Argentina, *El que se quema con leche, ve una vaca y llora*). En francès, *Chat échaudé craint l'eau froide* o *Chat échaudé ne revient pas en cuisine* ('Gat escaldat no torna a la cuina') o, encara, *L'expérience*

“A partir del coneixement, que els gats temen l'aigua, el refrany remarca el valor de l'experiència i l'escarment: si t'has escaldat, siguis gat o no, fuges encara que l'aigua sigui tèbia

rend sage ('L'experiència fa savi'). I en anglès, *The scalded cat fears cold water* (que correspon al nostre refrany) o bé el molt més comú *Once bitten, twice shy* (literalment, 'Mossegat una vegada, doblement espantadís').

¿Per quins motius els valencians no tenim arrelat el costum lector, ni en hàbit laic ni en religiós? En l'inconscient col·lectiu dels valencians, sovint hi he percebut més por que no gust pels llibres. Per què? Una resposta l'he trobada en la història. I els culpables serien els doctes tribunals de la Santa Inquisició, que en nom de l'ortodòxia santíssima llançaren a les flames –com va fer Hitler segles després– tots els llibres que els semblaven sospitosos d'heretgia, fins i tot les versions en romanç de la Bíblia i altres llibres o tractats, sense importar si eren de cavalleries o de religió. Tindre un llibre a casa era perillós, ja que podia dur el propietari i el llibre a la foguera. El llibre, doncs, se'l tenia per un artefacte subversiu. La por al saber ha marcat, doncs, la memòria culta del nostre poble. Per això, la gent no llegeix: per instint de supervivència. La dita ho diu: “**El gat escaldat de l'aigua freda fuig**”.

Josep Piera, “En el dia del llibre” (*Levante*, 27 d'abril de 2008)

Gat escaldat és un conte de Manel Folch i Torres publicat el 1920 a la col·lecció En Patufet.

Etimologia d'*escaldar* – De *cald*, 'calent', del llatí vulgar *calidus*, clàssic *calidus*, derivat de *calere*, 'ser o estar calent, escalfar-se'.

El mite

És perillós despertar un somnàmbul

Encara que no ho sembli, el somnambulisme no és un fenomen rar. Es calcula que un de cada tres nens ha patit almenys un episodi de somnambulisme entre els cinc i els dotze anys. A mesura que ens anem fent grans aquest percentatge va disminuint, fins arribar al dos per cent d'adults que ocasionalment camina mentre dorm. I a una de cada dues-centes cinquanta persones li passa almenys un cop per setmana. De manera que tampoc no és una cosa gaire infreqüent.

Però sovint es diu que cal anar amb molt de compte de no despertar un somnàmbul, ja que és molt perillós. Cal dir que el que no s'acostuma a especificar és de quin perill es parla, i tot es limita a vagues referències a atacs de cor, o a brots de paranoia, o a altres coses més o menys espantoses, però sempre sense concretar. Tant se val, ja que, en realitat, el fet de despertar un somnàmbul, perillós, allò que se'n diu perillós, no ho és.

Si més no, no és perillós per al somnàmbul, però potser sí que ho sigui per a

“En realitat, no despertar-lo podria ser més contraproductiu, ja que una persona somnàmbula pot fer-se mal sense ser-ne conscient

qui l'ha despertat, que es pot emportar una bona plantofada o una resposta agressiva. No per res personal, sinó simplement perquè aquella persona estava adormida i pot actuar com si encara estigués en un somni. Hi ha qui té molt mal despertar!

En realitat, no despertar-lo podria ser més contraproductiu, ja que una persona somnàmbula pot fer-se mal sense ser-ne conscient. Cal tenir en compte que en aquest estat poden fer activitats relativament complexes, poden moure's per la casa, poden vestir-se (potser no del tot correctament) i fins i tot poden sortir al carrer. Però també poden ensopegar, tocar cables elèctrics o caure per les escales, ja que tenen els reflexos molt minvats. Fins i tot podrien intentar agafar el cotxe o fer alguna cosa semblant que resultaria molt perillosa, ja que en realitat la consciència no està funcionant.

De manera que el millor és agafar-los i

tranquil·lament acompanyar-los de nou al llit. No cal fer cas del que diuen, perquè acostuma a no tenir sentit.

I, si no hi ha manera, doncs sí que se'ls pot despertar, amb tota la suavitat que sigui possible. Aleshores normalment es troben desconcertats durant uns moments, però no passa res més. De fet, en ocasions els somnàmbuls es desperten per si sols enmig d'un episodi. És una experiència molt empipadora, perquè et despertes de cop, a les fosques, en alguna habitació que d'entrada no saps quina és i tampoc saps si just al davant hi tens una paret, una taula o el forat de l'escala. La solució aleshores és estendre els braços i avançar amb compte fins que trobes una paret o un objecte o alguna cosa que et permeti orientar-te per poder tornar al llit.

En general un episodi de somnambulisme no dura gaire estona. Uns pocs minuts i prou. Generalment el somnàmbul torna per si sol al llit i l'endemà, en despertar, no en recorda res. Però de vegades l'episodi es pot allargar, i amb el temps també augmenta la complexitat de les accions que fan. Són aquests els casos en què, si se'n té ocasió, cal actuar per evitar que prenguin mal.

Els camells emmagatzemen aigua a la gepa

Tant els camells com els dromedaris presenten un seguit d'adaptacions extraordinàries que els permeten resistir amb vida en un dels ambients més hostils que hi ha al nostre planeta: els deserts. Allà, on la majoria d'animals moririen en poc temps per deshidratació, els camells poden anar fent sense problemes, una característica que històricament ha resultat imprescindible per permetre als humans endinsar-se dins aquestes immenses extensions d'arena ardent.

Com que tant camells com dromedaris tenen en comú el fet que aguanten molts dies sense necessitat de beure aigua, i també el fet de tenir gepa, semblava evident que alguna relació devia tenir la gepa amb la resistència a la set. A més, després de molts dies sense beure, es pot observar com les gepes comencen a apriar-se, a desinflar-se, i fins i tot poden arribar a penjar per un costat. De manera que algú va pensar una explicació raonable. La gepa podia contenir una reserva d'aigua que el camell anava consumint mentre era al desert i no podia beure.

Raonable, però incorrecte.

En realitat, el que acumulen a la gepa aquests animals és bàsicament greix. I aquest greix té un paper importantíssim en la resistència d'aquests animals. Per començar, fa de capa aïllant. Si mireu imatges de

ramats de camells al desert, podreu observar que quasi tots estan posats mirant cap al mateix lloc. El que en realitat passa és que miren d'encarar la mínima part possible del seu cos als rajos del sol, i que aquests rajos caiguin justament sobre la gepa, que fa de capa aïllant i evita que la calor arribi directament al seu cos.

Hi ha altres adaptacions. I una de les més importants és la gran deshidratació que poden resistir. Nosaltres podem perdre suant com a màxim un 4% del pes, de manera que algú de 75 quilos pot perdre com a màxim 3 quilos a còpia de perdre aigua. Si intenta anar més enllà, la mort per deshidratació ho evitaria.

Però un camell pot perdre fins el 25% del seu pes! I, a sobre, no es posa a suar fins que el seu cos arriba als 41°C, una temperatura que a nosaltres ja ens portaria molts problemes per mantenir el funcionament normal del cos.

Però tornem al greix de la gepa. Quan els camells fa dies que no mengen recorren, igual que nosaltres, a les reserves de greix. Però si analitzem la manera en què el metabolisme consumeix el greix notarem una cosa interessant. A mesura que els àcids grassos es van oxidant, apareixen molècules d'aigua com a subproducte de la reacció. D'aquesta aigua, se'n diu *aigua metabòlica*, ja que es genera pel funcionament del metabolisme i no perquè l'hàgim ingerit.

Però és aigua, i els camells se les han enginyat per aprofitar-la al màxim. Per cada quilo de greix de la gepa que metabolitzen, generen gairebé un litre d'aigua metabòlica. Una aigua que fan servir sobretot per deixar que s'evapori i així refredi el cos i ajudi a mantenir la temperatura corporal a nivells que els permetin sobreviure.

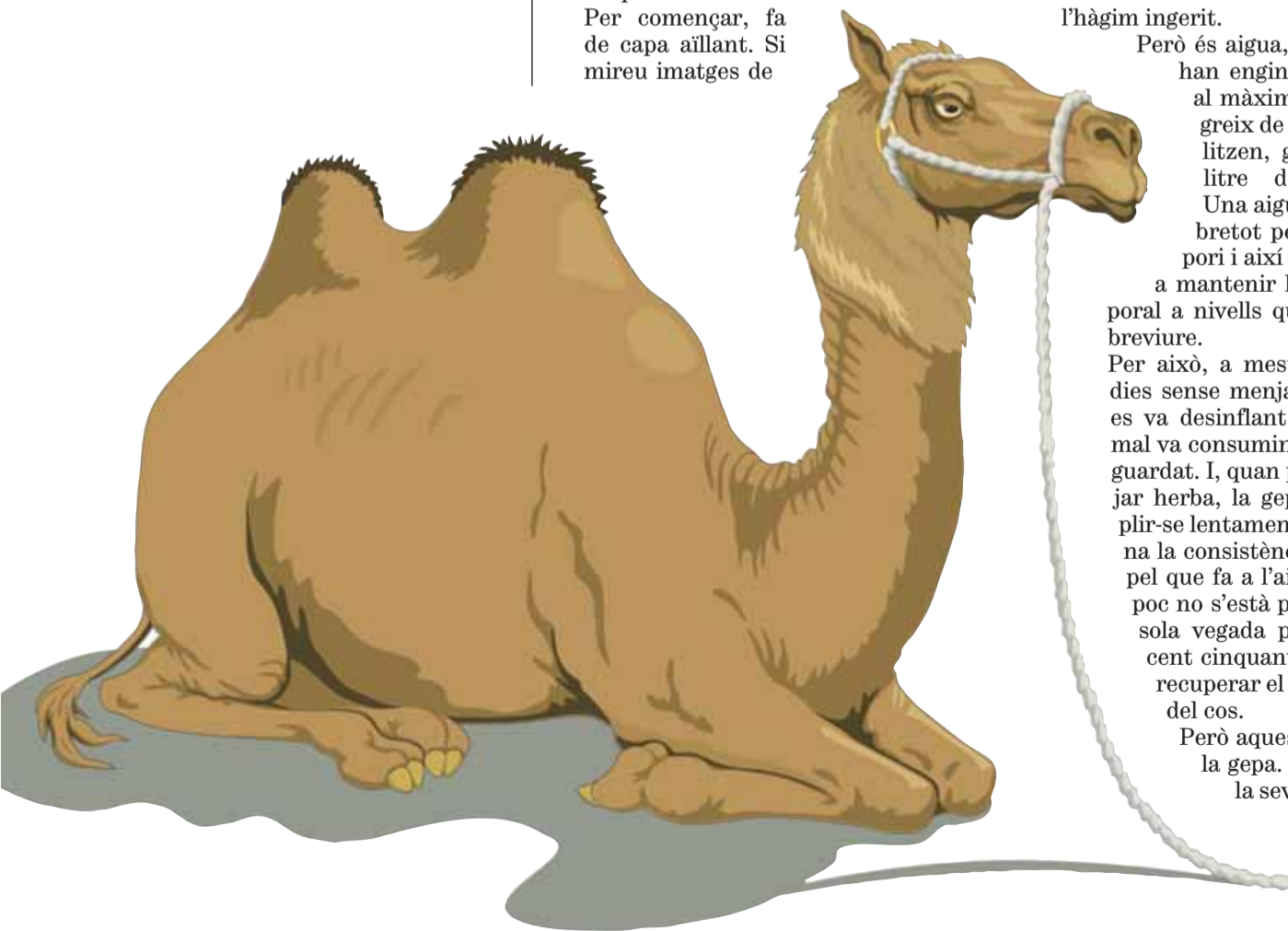
Per això, a mesura que passen els dies sense menjar ni beure, la gepa es va desinflant. Simplement l'animal va consumint el greix que havia guardat. I, quan pugui tornar a menjar herba, la gepa tornarà a reomplir-se lentament del greix que li dona la consistència característica. I, pel que fa a l'aigua, el camell tampoc no s'està per romanços: d'una sola vegada pot arribar a beure cent cinquanta litres d'aigua per recuperar el nivell hídric normal del cos.

Però aquesta aigua no anirà a la gepa. La gepa recuperarà la seva mida amb el greix que fabriqui a partir de l'herba que mengi.

100 mites de la ciència

Els textos de la sèrie sobre ciència que publiquem diàriament formen part del llibre '100 mites de la ciència', de Daniel Closa i Autet, editat per Cossetània Edicions.

Nacional

Els robatoris amb violència puguen un 31% a Barcelona

Colau i Buch atribueixen la majoria d'aquests delictes a grups reincidents

Comissió d'investigació de l'1-O al Parlament

La proposta de la CUP rep el suport de Junts per Catalunya, ERC i els comuns

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pendents d'un acord PSOE

INDEPENDENTISTES • ERC i JxCat esperen si s'acorda un govern de coalició i si Sánchez ofereix diàleg, per decidir el vot en la sessió d'investidura **JXCAT** • JxCat mantenia ahir el no a Sánchez però no decidirà si facilita investir-lo finalment fins a escoltar què proposa per a Catalunya en el discurs de dilluns

Xavier Miró / Òscar Palau
BARCELONA

ERC i Junts per Catalunya renunciaven ahir a fixar una posició definitiva de cara a la investidura del candidat socialista i president d'Espanya en funcions, Pedro Sánchez. Hi renunciaven adduint que en qualsevol moment podia canviar la situació i que quatre dies fins a la votació de dimarts o sis fins a la probable votació de dijous és molt temps. ERC sosté que no vol bloquejar la formació de govern a Madrid perquè això dificultaria abordar el diàleg polític amb l'Estat. Però ahir donava entenedent que si PSOE i Podem no es posaven d'acord per formar govern, se'ls faria molt costa amunt justificar una abstenció i donar via lliure a Sánchez sense cap compromís de diàleg polític real. I JxCat mantenia ahir el seu no a la investidura del candidat socialista però admetia que no prendrà una decisió definitiva fins a la sessió plenària al Congrés, en espera de saber si PSOE i Podem es posaven d'acord i si Sánchez plantejava un diàleg real en el seu discurs.

I, efectivament, a la tarda la situació enquistada aquesta setmana feia un gir. Després que Sánchez trenqués negociacions amb Podem dilluns i que dedicés la setmana a vetar el seu líder, Pablo Iglesias, en el futur executiu però obrint la porta a un govern de coalició amb els liles, ahir a la tarda Iglesias cedia al vet i feia un pas al costat amb l'objectiu de fa-

D'investidura fallida a possible

Al matí, el diputat d'En Comú Podem Jaume Asens, el nom del qual també ha estat citat com a possible membre d'un futur executiu, es mostrava pessimista davant la situació creada. "Crec que la investidura de dilluns serà fallida i serà un mecanisme més del PSOE per pressionar Ciutadans, el PP i nosaltres. Ara el PSOE té una actitud d'arrogància i oblida que la gent els ha votat perquè tenia por a la dreta", afirmava Asens en una entrevista a Ser Catalunya.

El mateix, però, reconeixia que no es podia descartar cap escenari. En canvi, al migdia, la portaveu adjunta d'Unides Podem al Congrés, Ione Belarra, ja era "optimista" davant la possibilitat d'un acord aquest juliol. S'hi mostrava abans de fer-se pública la renúncia d'Iglesias de la tarda per facilitar l'acord. Belarra ho justificava en apreciar un canvi de discurs de Sánchez, que havia passat de trencar negociacions a oferir un govern de coalició.

Les frases

“Si seiem a la taula a negociar, cal que hi hagi algú a davant. Fem una crida que es posin d'acord PSOE i UP”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Les urnes no li han donat (a Sánchez) el dret a l'arrogància, ni a un govern en solitari ni a defugir pactes”

Laura Borràs
DIPUTADA DE JXCAT AL CONGRÉS

cilitar un acord amb el PSOE. L'escenari es torna a obrir per a ERC i JxCat, que podrien acabar sent decisius amb el seu vot si Podem arriba a un acord amb els socialistes.

ERC havia reunit ahir al matí l'executiva nacional, després que una delegació encapçalada pel portaveu al Congrés, Gabriel Rufián, visités la tarda anterior a Lledoners el president del partit, Oriol Junqueras, que va deixar la decisió final en mans d'un debat intern en què les posicions no van ser unànimes. Els republicans, així, admeten que tenen pocs incentius per no votar que

no a Sánchez, però coincideixen que tindran més fàcil justificar una abstenció si el candidat arriba a un acord amb Unides Podem. De fet, Rufián, sense arribar a mullar-se del tot ("no podem definir-nos sobre un pacte que no existeix", raonava), va recordar que ERC es va presentar el 28-A amb un discurs "conciliador" i de "no-bloqueig", i això és el que va donar a entendre que faran -abstenir-se- en el cas que Sánchez i Iglesias no cometin "un error històric" i tanquin una entesa que gairebé va implorar en nom de "tota l'esquerra" de l'Estat. "Si es posen

d'acord, per ERC no serà, però que facin el favor de negociar i ser responsables", repetia Rufián, que evitava posar cap altra condició al PSOE per tenir el seu vistiplau, més enllà de poder "fer política" a partir d'ara amb el desig que sigui la "legislatura de l'acord" per resoldre el conflicte polític a Catalunya. "Si seiem a la taula a negociar necessitem que hi hagi algú a davant, volem donar una oportunitat a la política", justificava. Segons Rufián, els seus contactes amb els socialistes són constants, i amb els mitjans actuals no cal convocar-hi cap més "re-

unió" formal prèvia a la investidura. Això sí, la portaveu, Marta Vilalta, va criticar igualment l'actitud "immobilista" de Sánchez, que fins ara tampoc ha fet cap gest per buscar la complicitat dels independentistes. ERC, que tampoc va dir què farà si Sánchez es presenta sense cap acord a la investidura, esperarà fins a l'últim moment per veure si fructifica la negociació, i no descarta tornar a reunir els òrgans interns per fixar la decisió definitiva.

Junts per Catalunya parteix del no al candidat socialista perquè, deien al matí, res no havia canviat

en la negativa de Sánchez a abordar un diàleg real i en el vet constant a Iglesias perquè el líder de Podem reconeixia presos polítics catalans. La diputada al Congrés, Laura Borràs, acusava el president espanyol en funcions d'arrogant, li recordava que no té majoria absoluta i que els resultats no li permeten governar en solitari ni defugir pactes. Amb tot, JxCat no decidirà res fins escoltar "quines són les seves propostes per a Catalunya" en el discurs que farà dilluns Sánchez, també en espera de si hi haurà govern amb Podem i amb quins objectius. ■

L'APUNT La partida

Toni Dalmau

Com una partida d'escacs. Ara un jugador mou una peça cap aquí, ara el rival respon amb un moviment cap allà. Cop d'ull al rellotge i mirada al tauler per intentar intuir la seqüència de jugades que portarà un dia, una setmana o un mes o altre a un nou govern o a una altra cita electoral. Si sou jugadors d'escacs segurament esteu pensant en aquests moments que la

partida que juguen Sánchez i Iglesias té més a veure amb el pòquer. Amb ulleres fosques i cara de gos. Si-gui com sigui, va de línies vermelles i de vets, que en aquest cas s'estiren i s'arronsen segons convingui. El jugador Iglesias ha fet un pas al costat per facilitar la coalició, però el jugador Sánchez ja diu que serà ell qui decidirà l'equip. Iván Redondo el fa jugar al límit.

E-Podem

Sánchez i Iglesias, en una trobada al juny, al Congrés dels Diputats ■ ACN

Iglesias cedeix al vet per facilitar el govern de coalició

■ Renuncia a ser a l'executiu de Sánchez i li demana tenir representació "proporcional" al pes obtingut a les urnes

Redacció
BARCELONA

El PSOE va oferir ahir a Podem un govern de coalició amb dirigents de la formació però mantenint el vet que el seu líder, Pablo Iglesias, fos a l'executiu. La ministra portaveu, Isabel Celaá, va ratificar al

matí la línia vermella i va advertir que era inassumible integrar Iglesias a l'executiu perquè Sánchez i el PSOE ho considerarien "sacrificar l'interès general". En la reunió de la tarda de Sánchez amb el líder de Podem per preparar la sessió d'investidura de la setmana vinent, Pablo

Iglesias li va comunicar que feia un pas al costat, i acceptava el vet personal per fer possible el govern de coalició entre el PSOE i Podem.

Tant la portaveu socialista al Congrés, Adriana Lastra, com la ministra Celaá havien defensat que el PSOE cedia per perme-

tre la investidura i la formació de govern justificant-ho pel fet que, inicialment, només oferien a Podem un govern de "coordinació" sense que s'hi integressin dirigents de Podem i, en canvi, ara feien un pas més acceptant l'executiu de "coalició" entre tots dos partits. A més, no tancaven la porta que dirigents de Podem com Irene Montero, Rafael Mayoral o Pablo Echenique es puguin integrar a l'executiu, tot i que Celaá va parlar concretament de la incorporació de "persones representatives amb coneixements tècnics" al si de Podem. Celaá va justificar el vet a l'entrada d'Iglesias perquè "no és el mateix que es produeixi dins del govern una discrepància amb membres d'una altra força política que amb el líder d'aquesta força política".

A la tarda, Iglesias renunciava a ser al govern però exigia a Pedro Sánchez que no imposés cap més vet i que deixés a Unides Podem escollir els seus representants a l'executiu, un nombre que defensa que ha de ser proporcional als resultats obtinguts per la formació. Però Sánchez li responia amb noves línies vermelles. Escoltarà les propostes que faci Unides Podem, però serà Sánchez qui "decidirà l'equip" i, després de vetar Iglesias, demana que Unides Podem no imposi "vets". ■

Consum mixt (l/100 km) de 2,2 a 7,8. Emissions CO₂ (g/km) de 50 a 181.

NOU VOLVO XC60 PREMIUM EDITION
DES DE 35.450€*

PRESENTEM LA SEGURETAT DEL FUTUR

Descobreix-ne més a turismesgirona.com

Turismes Girona | C/ Joan Torro i Cabratosa, 36
Girona - 972 23 73 00

Turismes Figueres | C/Vilallonga, 81
Figueres - 972 50 00 64

*Volvo XC60 Premium Edition D3 Momentum 110 kW (150 cv) caixa manual. PVP recomanat per a la Península (excepte Extremadura) i Balears: des de 35.450 € (IVA, transport, apartat del fabricant i la Xarxa de Concessionaris i impost de matriculació inclòs). Preu vàlid per a unitats finançades sota la marca Volvo Car Financial Services® (pertanyents a Volvo Car Group) a través del Banc Cetelem SAU A-78620348 amb un import mínim a finançar de 20.000 €. Durada mínima 48 mesos. Període mínim 36 mesos. Subjecte a l'aprovació del Banc Cetelem SAU. Oferta vàlida únicament per a persones físiques i per a vehicles venuts abans del 30 de juny de 2019. El model visualitzat no coincideix amb el vehicle ofert.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa evita valorar la relació d'Es-Satty i el CNI

■ Celaá defensa que ja es van donar explicacions al Congrés ■ Bateria de preguntes d'ERC al govern espanyol

Redacció
BARCELONA

La vicepresidenta del govern espanyol, Isabel Celaá, va evitar valorar ahir les informacions del diari Público que van revelar detalls de la relació entre el Centro Nacional de Inteligencia, els serveis secrets espanyols, i el cervell dels atemptats de la Rambla i Cambrils del 17 d'agost del 2017, l'imam de Ripoll Abdelbaki es-Satty. Celaá es va limitar a recordar que "aquesta qüestió ja va tenir la seva articulació fins i tot al mateix Congrés, on

L'imam Es-Satty ■ EPA

el director del CNI, Félix Sanz Roldán, va comparèixer el març del 2018 a la comissió de Secrets Oficials —que es fa a porta tan-

cada— per donar explicacions i informacions en aquest sentit". Ara, segons Celaá, això no treu que es pugui donar més informació, si es té, tot i defensar que aquest tema està ja en l'àmbit judicial.

Carta als consolats

D'altra banda, el president de la Generalitat, Quim Torra, ha demanat al conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, Alfred Bosch, l'enviament de cartes als consolats dels països amb víctimes mortals de l'atemptat de l'agost del

2017 per donar a conèixer les informacions publicades aquests últims dies sobre aquells fets. En la carta, el govern de la Generalitat es posa a disposició d'aquests països "per a qualsevol necessitat que tinguin". Per la seva part, ERC va registrar ahir una bateria de preguntes per escrit dirigides al govern espanyol perquè doni explicacions sobre la vinculació entre el CNI i l'imam de Ripoll. Entre altres, els republicans pregunten a l'executiu per què el CNI no va posar punt final als preparatius de l'atemptat abans que es produís, si la investigació estava autoritzada per algun jutge del Tribunal Suprem, quan i com es va esborrar la fitxa de l'imam com a confident i si el CNI va col·locar Es-Satty com a imam a Ripoll. En la seva darrera entrega, el diari Público assegura que el CNI va intentar que Es-Satty fes d'imam a Barcelona i que va esborrar qualsevol dada d'ell a la base de dades, cosa que va dificultar les investigacions dels Mossos. ■

El Suprem dona permís a Rull per sortir de la presó

El Tribunal Suprem ha concedit permís a l'exconseller Josep Rull per sortir de presó de Lledoners el pròxim 20 d'agost per poder acompanyar el seu fill en una operació que no revesteix de gravetat. Lasala va dictar ahir una providència en la qual estima la petició de Rull, en presó preventiva al centre penitenciari de Lledoners, la junta de trac-

tament del qual va emetre un informe favorable a la seva sol·licitud, de la mateixa manera que la fiscalia no s'hi va oposar, sempre que es faci amb la seguretat adequada.

Rull podrà sortir el dia 20 d'agost a dos quarts de set del matí i tornar quan s'hagi acabat l'operació. Serà el tercer cop que surt per acompanyar el fill malalt. ■ EFE

Foment denuncia l'ANC per anticompetitiva

Foment del Treball ha denunciat l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) davant l'Autoritat Catalana de la Competència per conducta anticompetitiva prohibida en la seva campanya *Consum estratègic*. Alhora, ha interposat una petició de mesures cautelars al jutjat mercantil, prèvia a una demanda per competència deslleial. En la denúncia es diu que l'estratègia de l'ANC d'elaborar un registre públic de les

empreses compromeses amb l'economia catalana és una conducta anticompetitiva prohibida perquè "és contrària a la bona fe, falseja la lliure competència en el mercat i afecta l'interès públic". "La illegalitat de la conducta de l'ANC es manifesta per la gravetat, notorietat i importància qualitativa i quantitativa de les conseqüències reals i potencials per a la competència en el mercat", diu. ■ REDACCIÓ

La Nit de l'esport
Divendres 26 Juliol
21.30 h

Rutes guiades de: **Caminada**
Running
Btt

Piscines gratuïtes 21.30 - 24 h
Bocata, fruita i beguda
Música en directe

Lloc: Piscines Municipals de Rosselló

Entrades: Anticipada a l'Ajuntament 5€
Dia de la cursa 8€

CONCURS
GOSSOS D'ATURA
Especial Border Collie
XI FIRA ARTESANA

VIDRÀ
21 Juliol 2019

9 h Comença la Fira
10 h Concurs Border Collie
i què més?

- * Parades de productes artesans.
- * Activitats del món del pastor.
- * Concurs d'endevinar el pes del pastor.
- * Servei de bar, carn a la brasa, entrepans...

16 h
Final de la Fira

facebook.com / vidracabages
avidracabages@gmail.com

Vidrà
Cabagès
www.vidracabages.com

Amb el suport de:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Comissió d'investigació de l'1-0 al Parlament

La proposta de la CUP rep el suport de JxCat, ERC i els Comuns i es registrarà d'aquí a pocs dies. Volen identificar els responsables de la "violència institucional"

Redacció
BARCELONA

El Parlament constituirà una comissió d'investigació sobre l'1-0 amb l'objectiu d'analitzar la "repressió" de l'Estat i la "vulneració dels drets fonamentals". Es tracta d'una iniciativa impulsada per la CUP que es registrarà els pròxims dies de manera conjunta amb la resta de grups que segons els anticapitalistes hi donen suport: JxCat, ERC i els comuns. Per tant, la iniciativa tirarà endavant amb tota seguretat perquè, segons el reglament del Parlament, una comissió d'investigació s'ha de crear quan la demanen una ter-

Agents antiavalots de la Guàrdia Civil surten del Pavelló Firal de Móra la Nova després de requisar una urna ■ ACN

cera part dels diputats o tres grups parlamentaris. En cas que ho demanessin dos grups o una cinquena part dels diputats, la proposta s'hauria de sotmetre a la votació del ple del Par-

lament. La CUP va explicar ahir en un comunicat que els continguts bàsics de la comissió d'investigació haurien de ser documentar la "violència institucional",

determinar-ne els responsables polítics i administratius i estudiar-ne els "danys" i les seves conseqüències.

Pancarta pels presos
D'altra banda, l'Ajuntament de Tarragona penjarà a la façana un cartell a favor de la llibertat dels polítics del procés presos, segons va aprovar ahir el ple amb el vot de qualitat de l'alcalde, Pau Ricomà (ERC). Esquerra, Junts per Tarragona i la CUP havien presentat una moció conjunta en aquest sentit i en la votació es va produir un empat a dotze entre els vots a favor i en contra, del PSC, Cs i el PP, amb l'absència dels Comuns. ■

Protestes ahir en el ple pel pacte al Vallès Oriental ■ ACN

Protestes pels pactes amb el PSC als consells comarcals

Redacció
BARCELONA

Ahir es van constituir tots els consells comarcals que faltaven, i ho van fer en alguns llocs amb protestes de grups independentistes, com a l'Anoia, al Vallès Occidental i a l'Oriental, on s'han produït pactes de go-

vern entre el PSC i JxCat (a més d'altres grups comuns i independents), que en el primer cas ha deixat fora la primera força, ERC. El mateix pacte es va reproduir al Berguedà, on més va perdurar la incògnita, mentre al Maresme finalment es va ratificar l'acord ERC-JxCat. ■

DESCARREGAT LA TEVA INVITACIÓ a www.artsdestiu.com

ARTS d'estiu Costa Barcelona

LOS 40 POP

PORTO BELLO
+ DJ Víctor de la Torre

FESTA INAUGURACIÓ 25 JULIOL

PINEDA DE MAR - SANTA SUSANNA

#VIUARTSDESTIU

PINEDA DE MAR - SANTA SUSANNA

ELS MILLORS CONCERTS AL COSTAT DEL MAR

ROZALEN 27 JUL	QUEEN 28 JUL	DÀMARIS GELABERT 30 JUL	ANA BELÉN 1 AGT	MELENDI 2 AGT
LOVE IN THE 90s 3 AGT	NINA PASTORI 5 AGT	EL POT PETIT 6 AGT	LUIS FONSI 7 AGT	SWEET CALIFORNIA 9 AGT
ROSARIO 11 AGT	NACHO Y JUAN MAGAN 12 AGT	AGUSTIN JIMENEZ 13 AGT	OPERACION TRIUNFO 2018 15 AGT	JOAN DAUSA 17 AGT
DIEGO EL CIGALA 18 AGT	FESTA HOLI 21 AGT	DAVID BISBAL 22 AGT	ELS PETS 24 AGT	MAG LARI 25 AGT

VILLAGE ARTS d'ESTIU Entrada Gratuïta

Descobreix un entorn únic al costat del mar on podràs beure, menjar, comprar, ballar, passejar i divertir-te. La guingueta més gran de tot el Maresme perquè gaudeixis de les tardes d'estiu en un entorn immillorable. Vine a passar-ho bé amb la família i els amics. Foodtrucks amb productes de proximitat, artesanía, moda, zona infantil amb activitats dirigides... Obert cada dia de concert de 18 h a 02 h.

COMPRA LES TEVES ENTRADES A WWW.ARTSDESTIU.COM

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
MOLINS DE REI**Xavi Paz**

Alcalde de Molins de Rei (PSC)

“Jo no soc 155”**FACTURA** • “Si Junts ha perdut vot no és per haver governat amb el PSC, és per haver trencat un govern que funcionava”**REFERÈNDUM** • “Regidors del grup municipal socialista han participat activament en l'1-O i són independentistes declarats”**Emili Bella**
MOLINS DE REI

El socialista Xavi Paz torna a ser alcalde després que Junts per Molins, ERC i la CUP no es possessin d'acord per reeditar el pacte a què havien arribat després que el PDeCAT expulsés el PSC de l'executiu, l'octubre del 2017, arran del 155. Paz governava amb Convergència des del 2011, primer com a alcalde i després com a primer tinent d'alcalde.

Vostè va guanyar les eleccions municipals del 26-M amb 4.000 vots i 2 regidors més. A què atribueix la victòria? En part a l'efecte Pedro Sánchez?

Sens dubte que, després de les eleccions del 2011, el 2015 afrontàvem unes eleccions municipals en què el conjunt del socialisme ajudava, però no és l'única clau que explica els resultats que hem tingut. Amb 13 punts menys de participació, i les municipals vam superar amb més de 300 vots el nostre resultat de les generals; per tant, és evident que hi ha una resposta local molt clara de confiança en un equip molt transversal que ve avalat per una experiència i una acció de govern de sis anys i mig, del 2011 al 2017, i donada la situació de descoordinació i desgavell de l'anterior govern aposta clarament pel nostre equip i la meua figura per tal de redreçar la situació, que en molts aspectes requereix un redreçament ràpid i urgent.

En canvi, Puigdemont va guanyar les europees a Molins. Unes 900 persones que van votar-lo a vostè no van fer el mateix a l'urna europea el mateix 26-M.

La ciutadania ha anat madurant, en el sentit que valora cada elecció segons el que es decideix. La dinàmica de les europees era una i la dinàmica de les locals, una altra. Això no va fer res més que con-

firmar el que ens transmetien molts veïns durant la campanya: “No soc històricament dels vostres, però aquesta vegada us donaré suport a vosaltres perquè cal redreçar l'Ajuntament de Molins.”

En quins aspectes?

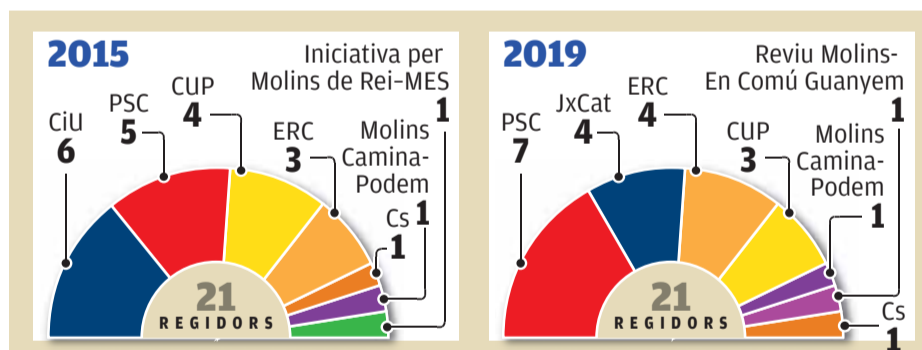
Molts. El dia a dia, tenir cura de l'espai públic, que funcionin els serveis municipals, la situació generada en el personal de la casa, l'ambició a l'hora d'afrontar reptes importants que necessita Molins... Aquesta experiència de govern que es va trencar en els darrers 18 mesos permetent l'entrada de companys regidors que requerien un aprenentatge a l'hora de decidir i pilotar el govern municipal. I és precisament això el que ens situa en un escenari en què és evident que en aquestes eleccions municipals nosaltres hem superat les nostres fronteres tradicionals com a partit.

Votants independentistes.

No només votants. Jo no amago des del 2015 que inclús alguns companys regidors del grup municipal socialista han participat activament en l'1-O i són independentistes declarats. Nosaltres no hem perdut aquesta capacitat d'incorporar veïns atrets pel nostre projecte local. Malgrat la situació extraordinària del país, no hem perdut la capacitat d'incorporar aquests companys al nostre equip. De la mateixa manera que aquestes persones el 2017 participaven en un procés de país, quinze dies més tard alertaven a l'anterior alcalde que una cosa era el procés i una altra l'experiència de govern de Molins. I ells no interpretaven que el que estava passant legitimava el trencament d'aquella experiència positiva de govern. Aquesta és l'altra clau: si hi ha hagut una pèrdua de votant de Junts per Molins no és per haver tingut aquella experiència de govern amb els socialistes, és per haver trencat una cosa que funcionava sense estar justificat amb cap motiu local.

JUANMA RAMOS

Vostè és 155?

Hi ha un desconeixement profund del que hem fet nosaltres a Molins. És legítim que determinats ciutadans puguin arribar a pensar això, jo evidentment no ho comparteixo, però el que no pot ser és un argument per a l'exclusió i un cordó sanitari cap al PSC. Jo això ho he parlat amb companys d'ERC que poden arribar a oferir aquest argument a Molins però que no s'aguanta ni travessant de municipi i anant a Sant Cugat del Vallès, i, per tant, aquest argument ja no s'aguanta. Els partits polítics farien bé de recuperar la coherència en els seus plantejaments. Si es vol mantenir una coherència global, s'ha de poder mantenir a tot arreu. Si es demana el respecte per la llista més votada com ha demanat Ernest Maragall, l'hauria de poder demanar a tot arreu, també a la Diputació de Barcelona.

Vostè ha governat molts anys amb l'antiga Convergència. Se sent més còmode**amb l'espai postconvergent que amb forces d'esquerra, ERC, la CUP...?**

Jo puc parlar pel que he experimentat. Vam estar governant sis anys i mig amb l'antiga CDC i el mateix alcalde responsable del trencament d'aquell acord valorava que aquell pacte estava funcionant bé. Això no menysté la nostra voluntat d'aplicar polítiques progressistes, que surten molt avalades amb el resultat de les municipals. Jo em mantinc ferm en la voluntat de construir un govern fort. Vam quedar sorpresos de la manca de voluntat de diàleg d'un grup municipal com ERC, amb la qual també fariem majoria absoluta. Amb Junts ens uneix una experiència de govern, plantejaments de poble que s'han treballat conjuntament. També hem estat capaços de parlar amb una força amb qui algú podria pensar que estem diametralment oposats en alguns aspectes però que en altres trobem sinèrgies com és la CUP. I per descomptat també hem parlat amb Reviu Molins en Comú.

Entre la política i l'esport

Nascut el 26 de novembre del 1971, Xavi Paz es va criar al barri de les Conservees, on van anar a viure els seus pares un cop es van casar.

L'any 1989 va entrar a la secció d'atletisme del Futbol Club Barcelona. El 1993 va obtenir el títol de fisioterapeuta i va començar a combinar l'atletisme amb la feina de fisioterapeuta a la Federació Catalana d'Atletisme. Dos anys més tard va entrar a treballar a la Residència Blume del Consell Català de l'Esport. També ha exercit la seva especialitat amb la selecció espanyola júnior de waterpolo. El 2000 va ser contractat pel primer equip del RCD Espanyol. L'any següent va canviar el futbol per l'hoquei sobre patins del Barça, responsabilitat que va ocupar fins al 2007, quan va passar a exercir de gerent al Patronat d'Esports de l'Ajuntament de Gavà, on va començar a interessar-se per la política. El 2003 va ser escollit regidor de Molins de Rei pel PSC, fins que el juny del 2011 va esdevenir alcalde, càrrec que va ocupar fins l'abril del 2013. Des d'aleshores i fins al novembre del 2017, va ser el primer tinent d'alcalde. El 26-M l'ha tornat a situar al capdavant del govern municipal.

mai des de la justícia, i que la manca de projecte polític que havia mostrat l'anterior govern d'Espanya no podia ser resolta per la justícia. Em solidaritzo amb l'exalcalde Casals i li envio una forta abraçada.

Teniu penjat un llaç groc i una pancarta a favor dels presos polítics i els exiliats a la façana de l'ajuntament. Això es queda així?

Això és aquí i hi ha una majoria independentista a la sala de plens.

Però vostè els voldria fora?

Jo crec que els espais de tots haurien d'estar nets d'aquests símbols perquè ja hi ha altres llocs del municipi on es poden penjar. Però soc molt coneixedor del pensament del conjunt de molinencs i de la relació de forces a la sala de plens. De la mateixa manera que molts em deien que posés més símbols, també n'hi ha d'altres que em demanen la retirada d'uns altres. Ara per ara, tot es deixa en la mateixa situació.

Entre els reptes de Molins hi ha millorar la mobilitat.

Hem d'assolir determinades infraestructures de l'Estat, que sabem que no es faran en quatre anys, però com a mínim hem d'aconseguir el compromís de l'Estat per fer rotondes i accessibilitat per Molins. Hi ha un projecte que s'està treballant amb Foment per fer una nova rotonda que ha de connectar la variant de Cervelló amb l'autopista i que ens ha de permetre una nova sortida a l'autopista pel vessant nord i que ens hauria de descongestionar el centre.

Quins altres projectes significatius té Molins en aquest mandat?

Un d'atenció a la gent gran, molt reclamat, que parteix d'un incompliment històric de la Generalitat, que és la construcció d'una residència per a gent gran. Ara tenim només un compromís perquè ens donin 50 places públiques més de llar d'avis. En aquests quatre anys hem de ser capaços de construir una nova residència amb capacitat per a 80 persones, que aculli les 50 noves places més les 30 actuals. I un segon projecte emblemàtic que ens ha de situar en el mapa cultural de Catalunya és destinar el Palau dels Requesens al Museu del Renaixement, per al qual ja hem aconseguit finançament europeu. Hi ha consens i voluntat del Museu Nacional de Catalunya d'establir el museu a l'àrea de Barcelona, que més enllà de l'existent a Tortosa seria el primer Museu del Renaixement en l'àmbit català. Ens dotarà d'identitat històrica cultural i ens situarà en el mapa cultural.

Quants pisos públics construïreu?

Estaria satisfet si assolim una xifra de 150 habitatges públics en aquest mandat. Estem més ben preparats que el 2011 i el 2015 per tres motius. Primer: hem generat nous barris i nous solars en disposició per construir habitatge públic. Segon: tenim finançament a partir de l'ingrés que l'Ajuntament ha rebut per aprofitaments urbanístics o per la venda de solars –tenim 1,6 milions d'euros per fer polítiques del sòl i l'habitatge–. I tercer: tenim l'oportunitat de reconvertir l'empresa Molins Energia perquè la seva primera utilitat sigui la construcció d'habitatge públic. Tenim solars, finançament i l'eina. ■

Vam quedar sorpresos de la manca de voluntat de diàleg d'ERC, amb la qual també faríem majoria absoluta

Per què creu que aquest cop no s'ha posat d'acord el tripartit independentista?

Quan parles amb ells al final el que demostren és una de les evidències de que nosaltres érem coneixedors al llarg del darrer any, i són les profundes discrepàncies, baralles i desacords entre els membres d'aquell govern. Quan parles amb ells et diuen que més enllà que inicialment hi hagués un puntal en aquell acord, que era fer República, l'eix independentista, en el dia a dia tots et reconeixen que el govern de Molins és per resoldre els problemes d'àmbit municipal, i aquí hem pogut veure en el decurs dels darrers 18 mesos que hi havia profundes discrepàncies, fins a l'extrem que ha estat el grup municipal socialista el que ha salvat alguna de les votacions que portava el govern municipal davant l'abstenció d'ERC o la CUP.

Com es refan els ponts entre el PSC i el PDeCAT des del trencament pel 155?

Amb Junts ens uneix una experiència de govern, plantejaments de poble que s'han treballat conjuntament

Hem parlat més en les darreres tres setmanes que en els darrers divuit mesos. La política no es fa des del ressentiment, sinó des de la constructivitat, la positivitats i la mirada al futur. No vol dir deixar de tenir memòria, però que passés el que va passar no ens inhabilita per cercar camins de col·laboració. La relació de forces és una altra i Molins necessita un govern fort.

Vostè devia coincidir i tractar amb Oriol Junqueras com a alcaldes a banda i banda del riu Llobregat.

Sí, hi vaig coincidir. Tinc molt present un acte en què va venir a la sala de plens, el 2012, a la signatura d'un conveni per l'Oficina Municipal d'Habitatge entre Molins i Sant Vicenç dels Horts. Molins oferiria els serveis de l'oficina a diferents municipis del nostre entorn. Hi vaig coincidir amb la naturalesa de dos alcaldes que signen un conveni pel bé del conjunt dels seus veïns. No puc parlar de cap aprofundiment més en la relació.

Els espais de tots haurien d'estar nets d'aquests símbols [llaços grocs] perquè ja hi ha altres llocs del municipi on es poden penjar

L'aniria a visitar a la presó?

[Pensa llargament] Entenc que hi ha moltes més persones amb molta més relació que segur que l'anirien a veure abans que jo. Dins el partit ja hi ha hagut companys que sí que hi tenien molta relació i de fet fa mesos es va publicar que els alcaldes de Cornellà i Sant Joan Despí l'havien anat a veure, i algun diputat. Des de la comprensió de la situació personal que està travessant, crec que s'ha de mantenir el respecte a la decisió judicial. La política no pot fracassar per l'acció de la justícia, de la mateixa manera que l'acció de la justícia no és el defuig de la manca de política. Vaig mostrar la meua solidaritat amb l'exalcalde Joan Ramon Casals el 4 de juliol quan va comparèixer al jutjat [per l'1-O]. Li vaig dir que ens unia una experiència de govern i moltes hores parlades pel bé de Molins i també parlant i discrepant del model de país, que considerava que la situació política s'havia de resoldre des de la política i

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre
d'interpretació
de l'Orde del Temple
Gardeny

**CASTELL
TEMPLER
DE GARDENY**

Turó de Gardeny, s/n de
Lleida

Tots els caps
de setmana i festius,
de 10 a 2/4 de 2
del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura
**CENTRE DE
VISITANTS DE
L'ESTANY**

Plaça del Monestir, 4 de
l'Estany (Moianès)
Més informació:
www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del
nostre web i presentar-lo
juntament amb la
targeta de subscriptor

**CLARENCE
BEKKER BAND**

Festival Tempo Sota les
Estrelles

Plaça dels Jurats de Girona,
dijous 1 d'agost,
a les 10 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 18 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**ACTIVITATS
AQUÀTIQUES**

Kayaks & Paddle Surf
Cavall Bernat

Platja de Cavall Bernat de
Platja d'Aro. De dilluns a
diumenge, de 2/4 de 10 del
matí a 7 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

Preu: 15 euros (1 hora)
Per a més informació
www.kayakscavallbernat.com

Reserves al telèfon 637 47 26 65
Cal presentar la targeta de subscriptor a la taquilla

VIENA

TRANSYLVANIAN PIANO TRIO
19è Festival de Música de Sant
Pere de Rodes

Església del Monestir de
Sant Pere de Rodes,
dissabte 17 d'agost,
a les 8 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 22 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

LA CAGE

'Gàbia de boges'
de Carisma Teatre

Teatre de Caldes de
Malavella,
dissabte 27 de juliol,
a 2/4 de 10 del vespre, i
diumenge 28 de juliol,
a les 7 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

21.00 PROTAGONISTES

Conversa amb Marta Matarín

Mireia Rourera entrevista la responsable de Brahma Kumaris a Catalunya, Marta Matarín, que ens parlarà de la necessitat d'aturar-nos i mirar el nostre interior per créixer, del silenci i també del treball interreligiós que es fa a casa nostra.

10.30 Notícies locals.

11.00 Festival Cap Roig 2019. Reemissió.

11.30 Notícies locals.

12.30 Torna-la a tocar, Sam. Reemissió.

13.00 Notícies locals.

14.00 Paisatges encreuats. La plana de l'Empordà. La plana de l'Empordà és un paisatge amb una gran diversitat i complexitat. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 Protagonistes. Tesa. Reemissió.

16.00 Notícies locals.

17.00 Caminant per Catalunya. Montmalús. Excursió a Andorra per conèixer el circ glacial dels Colells on a més farem els pics dels Colells i del Montmalús. Reemissió.

17.30 On tot comença. Programa casteller que vol atorgar valor a la feina que duen a terme les colles més enllà de les actuacions a plaça. Reemissió.

18.00 Notícies locals.

19.00 Paisatges encreuats. La plana de l'Empordà. Reemissió.

19.30 Notícies locals.

20.30 Gaudeix la festa. Reemissió.

21.00 Protagonistes. Marta Matarín.

21.30 Notícies locals. Inclou L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona, i L'informatiu Maresme.

22.00 CANTADA D'HAVANERES 2019

Havaneres a la platja de Sant Antoni de Calonge

Retransmissió en directe de la V Cantada d'Havaneres i Boleros de Sant Antoni de Calonge, des de la platja de l'Espigó de l'Amistat. Hi actuaran la cantant i reconeguda veu femenina Neus Mar i els tradicionals grups Peix Fregit i Arjau.

00.20 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

11.45 Manual de supervivència.

12.40 TV3xunTUB. Roger Coma es decideix a pujar la seva story a al programa per explicar què significa gravar la sèrie diària de sobretaula de TV3, Com si fos ahir. També aprofita per parlar sobre com se'n surt amb les noves tecnologies.

13.15 Zona zàping. Avui es repassen les reaccions i bromes que ha generat el fixatge d'Antoine Griezmann pel Barça.

14.00 Obrint plaça. La por sempre és present als castells.

14.30 Telenotícies migdia. Amb Cristina Riba.

15.40 Tarda de cine. The Town. Ciutat de lladres. A Boston es produeixen més de 300 roboratoris cada any. D'un barri de 1.600 quilòmetres quadrats anomenat Charlestown han sorgit més lladres de vehicles blindats i de bancs que de cap altre lloc dels Estats Units. Un d'ells és Doug MacRay, encara que no està fet de la mateixa pasta que els seus col·legues en el crim. A diferència d'ells, el Doug ha tingut una oportunitat de tenir èxit, una oportunitat d'evitar seguir les petjades criminals del pare.

17.45 Tarda de cine. Octopussy. L'agent 009, company de James Bond, és assassinat a Berlín Oriental. Abans de morir, però, l'agent aconsegueix lliurar a l'ambaixador britànic una valuosíssima peça d'orfebreria: un ou de Pasqua, creat per Fabergé, que pot estar relacionat amb una xarxa de falsificació.

20.00 Atrapa'm si pots. Concurs amb Lluçia Ferrer.

21.00 Telenotícies vespre. Amb Cristina Riba.

21.55 Preguntes freqüents. Amb Cristina Puig. Col·laboren Quico Sallés, Maiol Roger i Pilar Rahola. Anàlisi de la realitat catalana que combina la informació més rigorosa amb l'humor i l'entreteniment, i que dona veu als protagonistes.

01.30 Notícies 3/24.

03.00 Ritmes a l'estudi.

04.00 Blues a l'estudi.

SUPER 3 / 33

07.35 Les investigacions de la Mirette.

07.57 Comptem amb la Paula.

08.30 El Mic i els seus amics.

08.56 Kikoriki.

09.18 Els bons ossos bruns: Ja és primavera!

09.43 Històries dels caçadors de monstres: A cavalcar!

10.30 La família del Super3.

10.57 Les Sisters.

11.42 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

12.26 Els germans Kratt.

13.10 Salve, rei Julien!

13.56 El detectiu Conan.

14.41 Oddbods.

15.30 Cine. Les aventures dels Cinc.

16.57 Rupert & Sam.

17.14 Artús i els vaillets de la Taula Rodona.

17.50 Zip Zip.

18.25 Els germans Kratt.

19.09 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

19.53 En Grizzly i els lèmings.

20.33 Cine. Spark, una aventura espacial.

21.55 OBC a la platja. Retransmissió del concert que l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya va oferir el dia 21 de juny a la platja de Sant Sebastià de Barcelona, amb motiu del Dia de la Música.

23.30 Quan arribin els marcians.

00.05 Inèdits.

00.48 L'exili interior de Hans Fallada.

01.39 Les forces de la natura.

02.28 Els cims de les delícies.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1211472L

www.elpuntavui.tv